

اطالیه مالیات از فروش دارایی ها و درآمد اجاره در دوره انحلال- منع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتها	موضوع
---	-------

شماره: 5306/201

تاریخ: 31/06/1381

پیوست:

شماره و تاریخ رأی مورد واخواهی: 24/05/1380-4743

مربوط به مالیات: اشخاص حقوقی

سال عملکرد یا تعلق مالیات: 29/12/1377 الی 21/11/1377

شماره حوزه مالیاتی: 822

شماره سر ممیزی مالیاتی:

اداره: کل مالیات بر شرکتها (تهران)

تاریخ ابلاغ رأی: 26/9/1380

شماره و تاریخ ثبت شکایت: 17/10/1380-4/30-8425

خلاصه واخواهی: لایحه تسليمی به هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر شامل موارد زیر بوده است:

1- شرکت در موعد قانونی اقدام به تسليم اظهارنامه نموده و جون دوره انحلال و دوره بعد از انحلال با هم عملکرد سال 1377 را در بر می گیرد، حسابهای شرکت در مقطع انحلال بسته نشده و تا پایان 77 ادامه یافت در نتیجه ترازنامه در واقع ترازن پایان سال 77 می باشد و مأمورین تشخیص به همین دلیل اقدام به تشخیص علی الرأس نموده اند ...

2- چون در مرحله بدوی هیأت مربوط فقط به موضوع فروش موجودیهای جنسی قبلی توجه و رسیدگی به عمل آورده بود، در این رابطه اعتراض مجدد مطرح نگردید.

3- حوزه مالیاتی علیرغم مطالبه مالیات از دارایهایها در مرحله انحلال، مجدداً در مرحله بعد از انحلال (دوره تصفیه) از فروش آنها مطالبه مالیات نموده و عملاً مطالبه مضاعف صورت پذیرفته است. چون در شرکتهای منحله ای که فعالیت تجاری آنها ادامه می یابد، فقط درآمد ناشی از آن فعالیت مشمول مالیات خواهد بود، به این موضوع اعتراض و درخواست حذف سود منظور شده در این رابطه گردیده بود.

4- چون حوزه مالیاتی در تفکیک و تعیین اجاره های دریافتی اشتباہ نموده و برای دوره انحلال و بعد از انحلال با اتخاذ دو روش مختلف به اجاره ای رسیده که به بیش از اجاره سالانه بالغ می شود، به این موضوع نیز اعتراض و درخواست اصلاح شده بود.

هیأت محترم تجدید نظر هنگام صدور رأی بدون توجه به موارد اعتراض مطرح شده با حواله دادن پرونده به گزارش مجریان قرار مرحله بدوی، رأی هیأت بدوی را تأیید نموده است... اگر قرار است هیأت تجدید نظر با یک جمله همه چیز را به مرحله بدوی که خود نیز مورد اعتراض است، حواله دهد، چه ضرورتی برای تشکیل هیأت تجدید نظر و طرح مسائل درآمد می باشد؟ .... در خاتمه امیدوارم که شورای عالی مالیاتی با مطالعه دقیق لایحه تسليمی و متن رأی هیأت تجدید نظر رأی مذکور را نقض وامر به رسیدگی مجدد نماید.

رأی: شعبه اول شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوهایه واصله ویس از اخذ و بررسی پرونده مالیاتی مربوط به شرح آتی اعلام رأی می نماید:

پرونده امر مشعر بر آن است که حوزه مالیاتی پس از تعیین ومطالبه مالیات موضوع ماده 115 قانون مالیاتی مسقیم، بابت فعالیتهای بعد از تاریخ انحلال تا خاتمه سال انحلال (از 21/11/77 الی 29/12/77) اقدام به تشخیص و مطالبه مالیات دیگری نموده که متعاقب اعتراض مودی وحاله پرونده به هیأتهای حل اختلاف مالیاتی و رسیدگی مأموران مجری قرار، در نهایت رأی بر وصول مالیات از مأخذ 009 016 567 ریال درآمد مشمول مالیات داده شده است. رقم مذکور با توجه به محاسبات حوزه و مجریان قرار شامل 195 184 621 ریال سود حاصل از فروش اسپریم خارجی (از محل سفارشات) و 332 7 ریال سود حاصل از فروش لوازم تلقیح (از محل سفارشات) و 203 312 ریال درآمد حاصل از اجاره و 51 850 000 ریال سود حاصل از فروش گاوهای نر می باشد.

در خصوص اعتراض مودی اجره، چون رسیدگی لازم توسط مجریان قرار که گزارش آنها مستند صدور رأی بوده، صورت گرفته است، شکایت از آن لحاظ وارد نیست (ضممنا ناگفته نماند که در صورت ادامه فعالیت کسبی و تجاری و حصول درآمدهایی که مانند اجاره بعد از انحلال، مالیات بر درآمد حاصله بایستی طبق مقررات پرداخت شود)، اما دریاره اجناس و

دارایی فروش رفته مزبور معلوم نیست حساب سفارشی مربوط به اسپریم ولوازم تلقیح در تاریخ ثبت انحلال شرکت مفتوح بوده است یا خیر و نیز دامهای فروش رفته، در آن تاریخ جزو داراییهای شرکت موجود بوده اند یا خیر. در حالت اول (یعنی وجود حساب سفارش و موجود بودن دامها) حوزه مالیاتی مکلف بوده است وفق حکم ماده 115 یاد شده ارزش آنها را تعیین و در احتساب مأخذ مشمول مالیات منظور نماید و اگر موضوع آنها به دلیل عدم درج در اظهارنامه معلوم نبوده است، آن حوزه ملزم بوده است مطابق قسمت اخیر ماده 117 قانون مالیاتهای مستقیم در موعد مقرر نسبت به مطالبه مابه التفاوت مالیات دوره انحلال اقدام کند و چنانچه دامهای فروش رفته بعد از تاریخ ثبت انحلال خریداری شده و همچنین اقدام به سفارش خرید اسپریم ولوازم تلقیح بعد از این تاریخ به عمل آمده است، در این صورت تعیین درآمد مشمول مالیات فوق الذکر توسط هیأتهای حل اختلاف مالیاتی امری قانونی بوده است. النهایه چون وضعیت موارد اخیر حسب اوصاف پیش گفته، در گزارشها و آراء مضبوط در پرونده به وضوح تشریح نگردیده و در نتیجه، مندرجات رأی مورد واخواهی در پاسخگوئی به اعتراض شاکی دایر بر مطالبه مالیات مصاعف، وافي به مقصود نیست لذا با نقض رأی مزبور پرونده را برای رسیدگی مجدد به هیأت موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می نماید.

محمد رزاقی
اسماعیل ملکان
علی اصغر زندی فائز

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب